Advent - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 11/12/2011 - 09:00

Is 61, 1-2a. 10-11
1 Te 5,16-24
Jn 1,6-8.19-28

Les lectures d'avui presenten diverses figures i missatges vinculats amb el testimoniatge de Jesús, Llum del món. En primer lloc, tenim Isaïes, amb un text preciós on el profeta se sent ungit per l'Esperit de Déu ienviat a portar la bona nova i l'alliberament als pobres i afligits. Aquestes mateixes paraules definiran el programa de la vida pública de Jesús segons l'Evangeli de Lluc (Lc 4). I ens conviden a arrelar el misteri de Jesús en una certa tradició d'Israel que comprèn la vida del creient com una unció o benedicció divina que l'empeny a dedicar la vida a l'amor i la justícia. Déu se'ns dóna perquè ens donem. Els cristians diem a Déu "Pare nostre": no és un pare particular ("Pare meu") que em beneeix a mi, i prou; sinó el Pare de tots que vincula la seva paternitat amb la nostra fraternitat. Només puc ser autèntic fill del Pare (només sóc autènticament "ungit") si sóc projectat a promoure efectivament la dignitat de tots els homes i dones, especialment elsmés pobres.En segon lloc, hi ha Joan Baptista, protagonista de l'Evangeli. El Baptista adopta les paraules d'Isaïes per formular la seva pròpia missió com la d'"una veu que crida en el desert" i que"aplana els camins del Senyor". Joan Baptista va ser un gran profeta del temps de Jesús, i Jesús es va acostar a ell amb religiosa veneració. Però els primers cristians (entre ells, l'autor de l'Evangeli de Joan) van veure en Joan un predecessor, un testimoni de la Llum. Perquè la Llum que resplendeix enmig de les tenebres, és Jesús. Aquest segon testimoni convida a lligar radicalment el nostre compromís alliberador a la figura de Jesús. És a dir, quan dediquem lavida a l'amor i la justícia (tal com Isaïes ens ha indicat), no podem creure que "som la Llum del món"; no podem "trepitjar fort" pensant que tots sols solucionarem els problemes. No som la Llum, només som testimonis de la Llum. En el nostre compromís som invitats pel Baptista a buscar sempre la connexió amb Jesús (per la pregària, pel discerniment eclesial comunitari, per una profunda comunió sagramental amb Crist) a fi que sigui realment Jesús qui es fa presenten la vida de les persones que volem ajudar. A fi que no fem passar les nostres dèries particulars com a voluntat de Déu sobre aquells a qui som enviats. Joan batejava amb aigua; Jesús va convertir el bateig d'aigua en un bateig d'Esperit Sant i foc, en l'autèntica unció que transmet l'energia del vent i del foc: que transmet el mateix Esperit de Déu a aquells als quals som enviats. El tercer testimoni queda gairebé dissimulat en les lectures d'avui. És Maria, la seva Mare, de qui hem escoltat parts del Magnificat en el salm responsorial. Ella serà la protagonista de l'evangeli de diumenge que ve. Avui el seu missatge és semblant al d'Isaïes i del Baptista: "Ha mirat la petitesa de la seva serventa" "el Totpoderós obra en mi meravelles" "omple de béns els pobres i els rics se'n tornen sense res". Humilitat i gratitud com a actituds fonamentals dels qui se saben "testimonis de la Llum": petits i limitats... però cridats a viure units a Déu a fi que la Llum il·lumini les tenebres i les venci amb la sola força de l'Amor. Amb la sola força de l'Esperit que travessa les nostres vides i les fa irradiar la Llum com els vitralls d'una església que esvaneixen les tenebres del món.